

WEKO-WIJZER

1. Voorwoord
1. Uitspraken van de Protestcommissie
6. Het praktijkexamen wedstrijdleader
11. Het WK in Verona en EK in Warschau
16. Behandelen van protesten op de clubavond
20. Van de groene tafel
21. Uitspraken van de Commissie van Beroep

26e jaargang
nr. 104
Winter 2006

Voorwoord

door Ad Cosijn

Beste lezer,
Het kerstmenu bestaat dit jaar uit vier welgevulde gangen. Het vertrouwde voorgerecht wordt gevormd door PK-uitspraken. Als tweede gang krijgt u de visie van André Steffens op het praktijkexamen wedstrijdleader opgediend. Als hoofdgerecht bieden wij u de verhalen van Ton Kooijman uit de internationale kampioenschappen in Verona en Warschau en het grand dessert kent drie smaken: een interview met Toine van Hoof over de gang van zaken rond protesten op de clubavond; van de groene tafel en twee uitspraken van de Commissie van Beroep.

U mist in dit nummer het standpunt van de Weko naar aanleiding van de brief van Peter Hoogweg. De reden daarvan is dat we het overleg met de PK nog niet hebben afgerond. Niet dat we zonder de PK geen standpunt kunnen innemen maar de Weko vindt dat er eerst een aantal principiële noten moet worden gekraakt alvorens daarover naar buiten te treden. Zorgvuldigheid en haast zijn nu eenmaal geen buren.

Tot slot ons vaste digestief: Hebt u vragen of wilt u zelf een bijdrage insturen dan kunt u de redactie bereiken via het e-mailadres wedstrijdzaken@bridge.nl

Uitspraken van de Protestcommissie

*Spelbeschrijvingen door Marjo Chorus,
commentaar namens de PK door Ricco van Prooijen*

Protest 05-55

Tweede Divisie Viertallen

Spel 25 ♠ H5

N / OW ♥ HV952

♦ V1053

♣ 98

♠ A8

♥ A8

♦ B8764

♣ HV42

W N
Z O

♠ V97

♥ B10763

♦ AH9

♣ 53

♠ B106432

♥ 4

♦ 2

♣ AB1076

Biedverloop:

West Noord Oost Zuid

— pas pas 2♠

allen passen

Tafelresultaat: 2♠ C.

Resultaat andere tafel: OW 3♦ -2.

Na de start van ♥A vervolgt west met harten waardoor de ruitenverliezer in zuid verdwijnt. Na afloop van het spel roepen OW de arbiter. Noord heeft de 2♠-opening van zuid (Pools, 5/5 in schoppen en een andere kleur) niet gealerteerd. De arbiter berispt noord daarvoor maar meent dat de tegenpartij op de systeemkaart had moeten kijken. Bovendien oordeelt de arbiter dat het juiste tegenspel bepaald niet opgelegd is. Hij handhaaft het tafelresultaat.

OW gaan in protest. Ze stellen dat bij de juiste uitleg een ruitenswitch opgelegd is waarna het contract één down gaat. Het niet-alerteren van noord vinden ze een ernstige nalatigheid.

De protestcommissie heeft overwogen:

- dat de 2♠-opening met deze betekenis gealerteerd dient te worden aangezien niet alleen schoppen maar ook een andere kleur wordt beloofd;
- dat daarmee duidelijk is dat door NZ een overtreding is begaan;
- dat OW benadeeld zijn door deze overtreding aangezien het niet onmogelijk is dat zij bij een tijdige alert een juiste verdediging hadden gevonden;
- dat ook bij de door OW gesuggereerde verdediging zuid zijn contract zal kunnen maken maar dat de commissie dit onwaarschijnlijk acht.

De protestcommissie heeft besloten:

- de beslissing van de wedstrijdleader niet in stand te houden;
- de score voor beide partijen vast te stellen op 2♠ -1 door zuid, +50 voor OW;
- het protestgeld te retourneren.

Commentaar

Wanneer noord de 2♠-opening alerteert, wordt het tegenspel veel eenvoudiger. OW zijn dus duidelijk benadeeld en krijgen het voordeel van de twijfel in het tegenspel. Zuid daarentegen krijgt dit als overtredende partij niet. De meeste leiders zullen down gaan na

ruitenswitch en dus wordt het eindresultaat 2♠-1.

Protest 05-56

Tweede Divisie Viertallen

Spel 18 ♠ AV1065

O / NZ ♥ AB86

♦ AV

♣ A2

♠ B87

♥ 10743

♦ H973

♣ H10

♠ 942

♥ V5

♦ 64

♣ VB9864

N

O

W

Z

♠ H3

♥ H92

♦ B10852

♣ 753

Biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
—	—	pas	pas
2♦	? doublet	2♥	3♣
pas	3SA	allen passen	

Tafelresultaat: 3SA -2.

Resultaat andere tafel: NZ 3SA C.

De 2♦-opening van west wordt uitgelegd als zwak met ten minste 4-4 in de hoge kleuren. Oost start tegen 3SA met ♦B voor ♦V. De leider incasseert ♠A en vervolgt met ♣A en klaveren na voor ♣H. West speelt ♦H na maar OW laten in een later stadium (nadat noord een kleine harten uit de hand gespeeld heeft voor ♥H van oost) de ruitenkleur blokkeren. Oost blijkt echter een onverwachte entree te hebben: ♠H!

NZ roepen na afloop van het spel de arbiter. Het incasseren van ♠A, zo stelt noord, had tot doel een secce schoppenhonneur bij oost te vangen. Door de uitleg van de 2♦-opening heeft oost immers hooguit een singleton schoppen. Als dat ook hier het geval was geweest en OW wederom de ruitenkleur laten blokkeren, wordt 3SA gemaakt.

De arbiter oordeelt dat analoog aan de Muiderberg (men mag geen 5-3 hebben) west tenminste een 4-4 in de hoge kleuren moet hebben. De arbiter wijzigt het tafelresultaat in 3SA C.

OW gaan in protest, feitelijk met een vraag, namelijk 'Mag west met een 4-3 hoog 2♦ openen?' Uiteraard, stellen OW, kan oost niet anders dan de systematisch correcte uitleg

geven, temeer omdat deze situatie (openen met 4-3) niet eerder voorgekomen is.

De protestcommissie heeft overwogen:

- dat art. 40A Spr toestaat dat een speler "elke bied- of speelwijze ... met inbegrip van een opzettelijk misleidende bieding - zoals een psychologisch bod - ..." gebruikt mits zijn partner daarvan niet op de hoogte is;
- dat wests 2♦-bod gezien moet worden als een dergelijk psychologisch bod;
- dat, indien OW volgens afspraak 2♦ zouden kunnen openen met minder dan ten minste vier kaarten in elk van de hoge kleuren, er sprake zou zijn van een Bruine Sticker Conventie die voorafgaand aan de competitie aangemeld zou moeten zijn;
- dat aangezien er geen aanwijzing is dat OW in deze situatie vaker afwijken, er onvoldoende reden is het tafelresultaat te wijzigen.

De protestcommissie heeft besloten:

- de beslissing van de wedstrijdleader niet in stand te houden;
- de score voor beide partijen vast te stellen op het tafelresultaat: 3SA -2 door noord, -200 voor NZ;
- het protestgeld te retourneren.

Commentaar

West mag van het systeem afwijken, zolang oost daar niet van op de hoogte is. Aangezien er geen aanwijzing is dat dit bij OW vaker gebeurt, blijft het bij het tafelresultaat.

Protest 05-57

Eerste Divisie Viertallen

Spel 7 ♠ A

Z / Allen ♥ VB864

♦ AB543

♣ H4

♠ 97653

♥ H

♦ 8

♣ AVB653

N

O

W

Z

♠ V1082

♥ 32

♦ V76

♣ 9872

♠ HB4

♥ A10975

♦ H1092

♣ 10

(te weten passen en doorbieden) de keuze om door te bieden niet is gesuggereerd door de ongeoorloofde informatie.

De protestcommissie heeft besloten:

- de beslissing van de wedstrijdleider te bekrachtigen;
- het protestgeld niet te retourneren.

Commentaar

De denkpaauze zegt niet veel anders dan dat zuid een probleem heeft. Het geeft niet weer of zuid overwaarde of een minimum heeft. Verder is het 4♥-bod dermate opgelegd dat zelfs als de denkpaauze overwaarde aangeeft, het toch zou worden toegestaan. Daarom wordt ook het protestgeld ingehouden.

Protest 05-59

Clubcompetitie paren

Spel 11 ♠ V86
 Z / — ♥ H954
 ♦ B985
 ♣ B2

♠ 7543			♠ AHB2
♥ B1086			♥ AV7
♦ HV10	W	N	♦ 743
♣ V10		O	♣ H94
		Z	
			♠ 109
			♥ 32
			♦ A62
			♣ A87653

Biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
—	—	—	3♣
doublet	pas	3SA	allen passen

Tafelresultaat: 3SA -4.

Na afloop van het spel roepen OW de arbiter en stellen dat noord de 3♣-opening van zuid had moeten alerteren omdat dit met een zeskaart gebeurde. Oost baseerde zijn afspel op een zevenkaart klaveren bij zuid (klaverenstart voor ♣10-♣B en laten houden). Na klaverennaspel van noord ging oost vier down. De arbiter besluit de score (100% voor NZ) te wijzigen in 50-50%.

De wedstrijdcommissie (het protestcomité van de vereniging) heeft de score gewijzigd in 30-30%. Een motivatie daarvoor ontbreekt. NZ gaan daartegen in beroep. Ze menen dat een preëemptief 3♣-bod niet gealverteerd hoeft te worden.

OW stellen dat oost de eerste klaverenslag aan noord heeft gelaten in de veronderstelling dat noord een singleton klaveren bezat en oost door te duiken een klaverendekking bleef houden.

De protestcommissie heeft overwogen:

- dat zuids 3♣-opening, hoewel gedaan met een zeskaart klaveren, volgens de NBB-alterteerregeling niet gealverteerd hoeft te worden aangezien het een natuurlijk bod betreft;
- dat er door NZ daarom geen overtreding is begaan zodat een scorecorrectie niet aan de orde is;
- dat er overigens voor OW geen nadeel is aangezien de leider door het nemen van de eerste slag een tweede klaverenstopper heeft zodat het argument dat ophouden noodzakelijk is, in het geheel niet valide is.

De protestcommissie heeft besloten:

- de beslissing van de wedstrijdleider niet in stand te houden;
- de score voor beide partijen vast te stellen op het tafelresultaat: 3SA -4 door oost, +200 voor NZ;
- het protestgeld te retourneren.

Commentaar

Een zeer merkwaardige beslissing van het protestcomité. Echte preëмпто zijn niet alerterbaar, ongeacht of het een zes- of zevenkaart toont (of zelfs een vijfkaart). Daarnaast is er geen enkel argument om de eerste slag te duiken en een gewonnen slag in een verloren slag om te toveren.

Protest 06-01

Hoofdklasse Viertallen

Men speelde met geduplicateerde spellen en de arbiter nam het wisselen ervan voor zijn rekening. In de eerste helft echter reikte de arbiter deels verkeerde spellen uit, hetgeen bij het uitslaan aan het licht kwam. De arbiter beloofde een oplossing en men begon aan de tweede helft.

Na afloop van de tweede helft (de DKL stelt: voor het begin van de tweede helft) meldde de DKL dat de volledige score van de eerste helft (twaalf spellen) voor alle teams geannuleerd werd en dat men vier vervangende spellen moest spelen en wel bij aanvang van de lunchpauze.

Het protesterende team stelt: de meeste spellen in de eerste helft waren wél correct gewisseld dus waarom worden alle spellen geannuleerd (twaalf) en vervangen door slechts vier andere spellen? Dat e.e.a. ook nog ten koste van de lunchpauze, leidde tot weinig vreugde.

De aanwezige DKL zegt in overleg met medebestuurleden bovenstaande beslissing genomen te hebben omdat niet alleen wisselfouten waren gemaakt in de Hoofdklasse maar ook in de tegelijk spelende Eerste en Tweede Klasse. De fout werd veroorzaakt omdat de Eerste en Tweede Klasse met rode *borden* speelden maar de Hoofdklasse met rode *tafelbladen*. Het foutieve neerleggen dupeerde ook de Eerste en Tweede Klasse.

Er was niet met afdoende zekerheid te zeggen welke borden foutief gewisseld waren: wellicht konden in de Hoofdklasse incidenteel vier en in de andere klassen incidenteel drie spellen vergeleken worden.

Vandaar de beslissing tot annulering van de hele eerste helft, een beslissing die de DKL voor het begin van de tweede helft heeft medegedeeld.

De protestcommissie heeft overwogen:

- dat de wedstrijdleider en DKL gezamenlijk ter plekke tot de conclusie zijn gekomen dat een reconstructie van de feiten, m.n. welk team welke spellen had gespeeld, welhaast onmogelijk was;
- dat dit wellicht wel mogelijk zou zijn geweest als de deelnemers tijdig was verzocht m.b.v. de beschikbare spelverdelingen de in hun wedstrijd gespeelde spellen terug te vinden;
- dat op die manier mogelijk een aantal behaalde resultaten geldig verklaard had kunnen worden;
- dat, nu niet voor deze optie is gekozen maar besloten is voor alle wedstrijden alle gespeelde spellen ongeldig te verklaren, er terecht voor een oplossing is gekozen om vier extra spellen te laten spelen opdat i.e.g. de uitslag van de wedstrijd cf. art. 14 CR geldig zou zijn.

De protestcommissie heeft besloten:

- de beslissing van de wedstrijdleider te bekrachtigen;
- het protestgeld te retourneren.

Commentaar

Betere communicatie van de wedstrijdleider (en de DKL) naar de spelers had hier een hoop onvrede kunnen voorkomen. Nu dat niet is gebeurd, is er weinig meer aan te veranderen. De beslissing om vier extra spellen te spelen zodat niet alle teams een wedstrijd later moeten naspelen, is een redelijke.

Protest 06-02

Hoofdklasse Viertallen

Spel 9 ♠ HB1073

N / OW ♥ AH9852

♦ H3

♣ —

♠ 6

♥ VB76

♦ A1042

♣ AB93

N

W

O

Z

♠ A9852

♥ 104

♦ B75

♣ V87

♠ V4

♥ 3

♦ V986

♣ H106542

Biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
—	1♥	pas	1♣
			1SA

allen passen

Tafelresultaat: 1SA -1.

Resultaat andere tafel: NZ 4♠ C.

West attendeert zuid erop dat zijn 1♣-bod onvoldoende is waarop zuid corrigeert naar 1SA. West roept de arbiter die oordeelt dat het 1SA-bod 'staat'. Noord moet één ronde passen. Iedereen past vervolgens op 1SA. NZ gaan in protest. De DKL meent dat de arbiter niet correct de spelregels heeft toegepast. Hij stelt dat er geen sprake is van 'een verkeerd kaartje pakken' (artikel 25) omdat de biedkaartjes 1♣ en 1SA daarvoor te ver uit elkaar zitten in de bidding box. De oplossing is te vinden in art. 27B2 en luidt: 1SA wordt geannuleerd en west kan het 1♣-bod accepteren. Noord moet verder passen omdat 1♣ (of een vervangende 2♣) conventioneel kan zijn. Als west 1♣ niet accepteert, is het voor zuid een redelijk alternatief om te passen en zal noord 1♥ spelen dat met een overslag gemaakt wordt.

OW gaan in protest bij de landelijke PK. OW bevestigen dat de arbiter niet meegedeeld heeft dat het 1SA-bod teruggenomen mag

worden. Desalniettemin menen OW dat zuid geen alternatief heeft in passen: 1SA lijkt een normaal bod en de tafelscore zou dan ook gehandhaafd moeten worden.

De protestcommissie heeft overwogen:

- dat de DKL als hoofdwedstrijdleder van deze wedstrijd de beslissing van de tafelarbiter heeft gewijzigd;
- dat weliswaar art. 27B2 van toepassing was maar door de tafelarbiter niet is gebruikt;
- dat het daardoor niet meer mogelijk was om op een reglementaire manier een score te behalen;
- dat de DKL een vervangende arbitrale score heeft vastgesteld waarbij hij echter voorbij lijkt te zijn gegaan aan art. 82C Spr;

- dat een score dient te worden bepaald waarbij beide paren als niet-overtredend worden beschouwd.

De protestcommissie heeft besloten:

- de beslissing van de DKL niet in stand te houden;
- de score voor OW vast te stellen op 1SA - 1 door zuid, +50 voor OW;
- de score voor NZ vast te stellen op 1♥ +1 door noord, +110 voor NZ;
- het protestgeld te retourneren.

Commentaar

De arbiter heeft een fout gemaakt waarna beide partijen als niet overtredend moeten worden beschouwd. Dat is hier niet gebeurd en daarom heeft de PK de score aangepast zodat beide partijen het voordeel van de twijfel krijgen (en is het zoals vaak in dergelijke geval een splitscore geworden).

Het praktijkexamen wedstrijdleder op 23 september

door André Steffens

Op zaterdag 23 september toog de eerste ploeg kandidaat-wedstrijdleders met knikende knieën naar Den Hommel om daar het praktijkexamen af te leggen. Voor de meesten van ons stond er veel op het spel omdat het theorie-examen dit keer slecht gemaakt was en je alleen kon slagen met een totaal aantal punten van 12. Dat betekende dat je met een 5,5 voor je theorie nu minimaal een 6,5 moest halen; met een 6,4 kon je zonder diploma naar huis en moest je twee jaar wachten voor je het opnieuw mocht proberen.

De twaalf kandidaten werden onderverdeeld in groepjes van vier. Per groepje moest je om de beurt de examenzaal betreden waar vier examinatoren je opwachtten met een arbitrageverzoek. De examinatoren gaven niet snel iets cadeau want enkele opgaven waren vooral bedoeld om de kandidaten te toetsen op standvastigheid en vaardigheid in het verzamelen van de feiten. Desondanks gebiedt de eerlijkheid te zeggen dat er zeker in het begin rekening werd gehouden met de zenuwen van de kandidaten en er vaak een duwtje in de goede richting werd gegeven als de kandidaat moeite had vast te stellen wat het probleem nu eigenlijk wás.

Wanneer de kandidaat klaar was, moest hij in de examenzaal wachten en kon dan meegenieten hoe de examinatoren op fluisterton

zijn of haar prestatie beoordeelden. Zij beoordeelden het verzamelen van de feiten, de snelheid van opzoeken van het correcte artikel, de uitleg en de houding aan tafel. Met een incorrecte oplossing maar verder smetteloze afhandeling was een kleine voldoende mogelijk. Daarna kon je de resterende collega's uit je groepje nog aan het werk zien.

Nadat alle vier de kandidaten aan de beurt waren geweest, bespraken de examinatoren de juiste oplossing met de vier kandidaten zodat je in ieder geval wist hoe je het over twee jaar wel goed moest doen. Het cijfer dat je behaald had, hoorde je niet, "om je niet nodeloos zenuwachtig te maken". Maar omdat er in de nabespreking altijd wel een aantal zaken naar voren kwam dat je niet goed had gedaan, werkte dat vaak averechts.

Voor zover ik dat kan beoordelen, lijkt het erop dat de NBB dit keer zowel bij het theorie- als bij het praktijkexamen de lat hoger heeft gelegd dan in voorgaande jaren. Dit is mogelijk in lijn met het streven van de NBB om de titel wedstrijdleder alleen te verlenen aan diegenen die blijf geven onder moeilijke omstandigheden alle voorkomende problemen tijdens een toernooi of competitie op te kunnen lossen. Onder degenen die gezakt zijn, zitten echter enthousiaste arbiters die al jaren met grote inzet de competitie op hun

eigen club organiseren en leiden. Het niet verkrijgen van het felbegeerde wedstrijdledersspeldje kan voor hen zeer demotiverend werken. Ik hoop dat de NBB waardering voor hun werk zal blijven tonen.

In totaal waren er zes arbitragevallen, variërend van gemiddeld tot zeer moeilijk. U kunt kijken of u voor het inhoudelijke deel en de aanpak geslaagd zou zijn door na de presentaties eerst te bedenken welke artikelen van toepassing kunnen zijn, welke informatie nodig is om het juiste artikel te kiezen en hoe u die verkrijgt.

Arbitrage 1

West is geveer

West	Noord	Oost	Zuid
...	1♣	arbitrer!	

Een simpel bod voor de beurt ...

Van toepassing kunnen zijn de artikelen 31A1, 31A2a óf 31A2b, 26A óf 26B, 16C.

De belangrijkste informatie die vooraf verzameld moet worden, is of het 1♣-bod conventioneel is. Doe dit door te *vragen* naar de systeemkaart. Pak niet, zoals ons hele groepje deed, de systeemkaart die zuid voor zich heeft liggen want daar staat namelijk het systeem van OW op....

Als 1♣ minimaal een driekaart belooft (en dus niet conventioneel is), hoeft zuid maar éénmaal te passen als west een bod doet en noord de klaveren herhaalt (31A2a). Kan 1♣ daarentegen een doubleton zijn dan kan noord de aangeduide speelsoort van het 1♣-bod niet herhalen (want die is er niet!) en moet zuid verder passen, wat noord ook biedt (31A2b). Ook met betrekking tot de voorspeelstraffen is er verschil: als de klaveren echt waren en noord deze in het bieden niet opnieuw aanduidt, is artikel 26A van toepassing en mag de leider zuid verbieden of gebied klaveren te spelen. Bij een conventionele 1♣-opening geldt artikel 26B en mag de leider aan zuid een willekeurige kleur verbieden voor te spelen. Dit laatste onder de voorwaarde dat NZ tegenspelers worden natuurlijk.

De systeemkaart maakte duidelijk dat het een "echte" 1♣-opening betrof. Voor een maximale score moest je de voorspeelstraffen vermelden vóórdat je oost de gelegenheid gaf het 1♣-bod te accepteren. OW bieden misschien zomaar een slagje meer als ze weten dat ze de tegenpartij een voorspeelstraf kun-

nen opleggen. Daarnaast moest je noord ervan doordringen wat de negatieve gevolgen voor zijn partij zouden zijn als hij niet ergens in het biedverloop opnieuw klaveren, op welk niveau dan ook, zou bieden. Het vermelden dat het voor zuid ongeoorloofde informatie is dat noord 1♣ kon openen, werd door geen van ons genoemd: foei! In de nabespreking viel het me op dat ook de examinatoren vergaten dit element van de arbitrage te vermelden.

Arbitrage 2

Zuid is leider.

West moet uitkomen. Deze legt V84 van schoppen op tafel, keurig gerangschikt ... arbitrer!

Van toepassing zijn hier op basis van artikel 17 E de artikelen 58 óf 24 en vervolgens de artikelen 49, 50, 51 en 16C.

Het bleek dat west over het vorige spel, waarin hij dummy was, had zitten dagdromen en daarom nu wéér was begonnen zijn hand open te leggen. Dat betekende dat artikel 24 van toepassing was (getoonde kaarten tijdens de biedperiode) omdat west niet bedoeld had uit te komen en dus de biedperiode nog niet geëindigd was (17E). De drie schoppens worden nu grote strafkaarten (24 aanhef) en de leider mag zeggen met welke van de drie schoppens west moet uitkomen (51A). Als de kandidaat, weliswaar foutief, artikel 58B pakte (gelijktijdig gespeelde kaarten uit één hand), mag west zélf bepalen welke kaart hij nu *wenst* te spelen en zijn de twee andere schoppens grote strafkaarten.

De uitleg over het omgaan met drie grote strafkaarten is tijdrovend en verwarrend:

- De leider mag, zolang er nog strafkaarten liggen, zeggen welke schoppen west moet spelen telkens wanneer west schoppen zou kunnen spelen (voorspelen, schoppen bijlopen of op een andere kleur niet kunnen bekennen).
- Iedere keer als oost aan slag komt, is deze aan voorspeelstraffen (schoppen ge- of verbieden) gebonden zolang west nog een strafkaart heeft. Als de leider ervoor kiest oost geen voorspeelstraf op te leggen, blijven de strafkaarten liggen en kan oost dus nogmaals een voorspeelstraf krijgen. Ge- of verbiedt de leider schoppens dan mag west al zijn resterende strafkaarten in schoppen opnemen en terugstoppen in de hand. Ook

in dit probleem is er ongeoorloofde informatie: oost mag gedurende het gehele spel wel gebruik maken van het feit dat deze regels voor die schoppen gelden maar niet dat west zeer waarschijnlijk exact drie schoppens heeft en welke schoppen hij heeft! (dit laatste doet menige clubspeler twifelen aan het gezond verstand van de arbiter maar het kan bijvoorbeeld na een uitkomst voor de beurt met een honneur van groot belang zijn). Ook deze ongeoorloofde informatie werd door ons groepje kandidaten én door de examinatoren vergeten.

Voor een maximale score moest je aan tafel blijven staan totdat alledrie de strafkaarten waren gespeeld. Als je even niet oplette, speelde west gewiekst een ruiten in plaats van te wachten op de opdracht van de leider welke schoppen hij moest spelen. Dan had je een minpuntje aan je broek en kon je met artikel 52 aan de slag (de leider mag de ruiten accepteren, zo niet dan wordt deze óók een grote strafkaart).

Eén van de examinatoren suggereerde dat je de spelers niet moest overstelpen met alle informatie die vastzat aan drie strafkaarten en de voorspeelstraf pas moest noemen als oost aan slag kwam (wat niet bleek te gebeuren). Hoewel het mijn eigen ervaring is dat spelers meestal na tien seconden afhaken terwijl je je best staat te doen alles uit te leggen, laat artikel 10C1 de arbiter geen keus. Je móét alles vertellen dat van toepassing is en de relevante informatie herhalen zodra de situatie zich daadwerkelijk voordoet.

Arbitrage 3

♠ AB		♠ 104
♥ AHVB10	W	♥ 987
♦ B1083	N	♦ AH9742
♣ 97	Z	♣ A2
	O	

Oost speelt 6SA, neemt de uitkomst van ♣H met het aas, speelt ♦A (dummy de 3), legt ♦H op tafel en claimt dertien slagen met de verklaring: "Zes ruitens, vijf hartens en twee azen". NZ roepen om de arbiter. Zuid heeft naast zijn vrije ♣V nog ♠H en denkt vast nog wel een slagje te kunnen maken. Maar hóé weet hijzelf ook niet; of de wedstrijdleader dat even voor hem wil bekijken?

Artikelen 68 en 70 zijn hier van toepassing.

In het vuur van de strijd bleek het nog niet mee te vallen en te zien dat de ruitens blokkeerden. (Tip: neem het spel altijd mee of bestudeer de spelverdeling). Gelukkig waren de examinatoren zo vriendelijk om je een duwtje in de goede richting te geven zodra je de ruitenkleur op het spoor kwam. Maar je diende de blokkade aan tafel direct te onderkennen voor een goede score. Daarna was het makkelijk. Aangezien ieder punt van twijfel in het nadeel van de claimer (in casu de leider) uitgelegd moet worden (70A) en deze het opheffen van de blokkade niet expliciet had vermeld (68C), diende je een score vast te stellen van 6SA-1.

In ons groepje vond de helft dat een leider op hoofdklasseniveau de blokkade altijd zou onderkennen, de leider had per slot van rekening nog niet in dummy bijgespeeld. Wat vindt u?

Na de eerste drie arbitrages kregen de kandidaten een lunch van de NBB aangeboden en was er tijd ervaringen uit te wisselen. Het was de meesten niet meegevallen. Ook bleek dat de examinatoren de arbitrages niet iedere keer precies hetzelfde hadden gepresenteerd maar dat het verdere verloop van een arbitrage kon afhangen van je aanpak. Echter, zoals dat meestal gaat, maakte dit uitwisselen van ervaringen de onzekerheid alleen maar groter.

Na het eten moesten de kandidaten weer aan de slag. Sommigen met redelijk goede moed maar de meesten met nog evenveel zenuwen als in de ochtend.

Arbitrage 4

Zuid opent 2♦ (multi) en west volgt 2SA, niet gealverteerd. Noord vraagt oost naar de betekenis en krijgt te horen dat OW geen afspraak hebben over deze situatie. Arbiter!

Alleen artikel 75 is hier van toepassing want dit was een oefening in je rug recht houden. Noord zat continu op het gemoed van de kandidaat te werken dat dat toch zo niet kon: het was toch hoofdklasse, NZ hadden een verdediging die afhankelijk was van de betekenis van 2SA en wat moesten ze nu, etc. Het was de bedoeling dat je OW flink aan de tand voelde (west van tafel halen en onderwerpen over hun systeem, de systeemkaart bestuderen, oost vragen naar eerdere ervaringen met deze partner). Dan zou blijken dat OW een uur van tevoren ad hoc waren sa-

mengevoegd en in vliegende haast wat kruisjes op een Biedermeijer Rood systeemkaart hadden gezet. Vervolgens diende je op grond van artikel 75C aan NZ duidelijk te maken (én vol te houden!) dat zij alleen recht hadden op de bestaande afspraken van OW en niet op een beschrijving van hun werkelijke hand. Dus als er geen afspraak was dan moesten ze het daarmee doen. Als oost daarentegen had gezegd de afspraak vergéten te zijn dan had je hem van tafel kunnen sturen en west de afspraak aan NZ kunnen laten mededelen. Na het spelen (NZ gaan in 4♥ gedoubleerd min drie voor een ronde nul) werd je teruggeroepen en probeerde noord nogmaals op je gevoel te werken.

Bij velen brak het hart en zij lieten zich verleiden de hand te gaan bekijken. Zij kregen keurig netjes een spelverdeling mee, wat de indruk versterkte dat je misschien tóch iets aan de score moest doen.

Niet dus.

Dit was mijn slechtste, ik ben nu eenmaal te weekhartig. (Noord zal overigens wel begrijpen dat als hij één van de kandidaten ooit nog eens als arbiter aan tafel krijgt, hij zijn krokodillentranen maar bij een ander moet gaan plengen.)

Arbitrage 5

O / OW	♠ B		
	♥ B65		
	♦ AH865		
	♣ V964		
♠ H97		N	♠ V862
♥ AHV42		W	♥ 10983
♦ B10974		Z	♦ V2
♣ –			♣ HB2
	♠ A10543		
	♥ 7		
	♦ 3		
	♣ A108753		

Zuid speelt 5♣. West komt uit met ♥H en speelt ♥V na. In slag drie speelt hij ♥A voor, waar dummy eigenhandig de dan secce boer bijspeelt. Daarop roept zuid de arbiter: hij was aan slag! West bestrijdt dit met vuur: hij had de vorige slag met ♥V gewonnen.

Van toepassing kunnen zijn de artikelen 47E1, 53A, 45D, 49, 56, 50D en 16C.

De kandidaat moest eerst vaststellen wie er nu eigenlijk aan slag was. Dit was géén reden de vorige slag door de spelers open te laten leggen! Nadat de kaarten van de vorige slag door de arbiter waren ingezien, constateerde deze dat zuid de vorige slag had gemaakt: hij had getroefd. De kandidaat diende te volstaan met de mededeling dat zuid de slag gemaakt had. Zelfs de opmerking dat deze getroefd had, kon je aangerekend worden omdat je daarmee informatie over de hand gaf.

West is dus voor de beurt uitgekomen (*dit is geen correcte woordkeus: west heeft voor zijn beurt voorgespeeld; de term uitkomen wordt alléén bij de eerste slag gebruikt; red.*). Als een tegenstander hem heeft gezegd voor te spelen, is artikel 47E1 van toepassing en mag ♥A straffeloos terug. Dat was hier uiteraard niet het geval. Maar is dit voorspelen voor de beurt nu geaccepteerd door het bijspelen door de dummy (53A)?

Nee, want de leider had de dummy geen opdracht gegeven de boer bij te spelen en

Sjoerd van der Schuijt doet een arbitrage tijdens het WL-praktijkexamen Examinatoren v.l.n.r. Ton Kooijman, Els Witteveen, Ben Schelen en Paul Vonck

een ten onrechte door de dummy gespeelde kaart mag straffeloos worden teruggenomen zolang beide partijen niet in de volgende slag hebben gespeeld (45D).

Hierna was het simpel: zuid mag accepteren (niet natuurlijk), de aas wordt een grote strafkaart. Ook hier moest alle uitleg horend bij de strafkaart, inclusief de voorspeelstraf, genoemd worden. Bovendien mag ook nu weer oost alleen weten dat west deze kaart zo spoedig mogelijk moet (bij)spelen maar niet dat hij ♥A hééft. Hier maakten de examinatoren voor het eerst wel melding dat de uitleg over de strafkaart erbij hoort. Wij viëren, hoewel we zo langzamerhand wel eens beter hadden moeten weten, waren het weer eensgezind vergeten... Overigens bleek die uitleg hier grotendeels overbodig omdat ♥A in de volgende slag doodleuk moest worden bijgespeeld aangezien zuid ♣A voorspeelde. ("Kijk partner", roept de dummy, mogelijk om zijn schuldgevoel te sussen, "zo wordt mijn boer zelfs nog een slag! Leuk hè?").

Arbitrage 6

Z / NZ ♠ 98542

♥ V54

♦ B72

♣ VB

♠ B3

♥ 10863

♦ AH865

♣ H6

W N
Z O

♠ 76

♥ B972

♦ V10

♣ 98543

♠ AHV10

♥ AH

♦ 943

♣ A1072

Biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
—	—	—	2SA
pas	3♥	pas	4♠
pas	pas	pas	

De absolute uitsmijter. Controversieel en daarom naar mijn mening niet geschikt voor dit type examen. Het spel bleek afkomstig te zijn van de training voor internationale arbiters van de Europese Bridge Unie van afgelopen februari in Telecittá. Daar zal het vast ook het nodige stof hebben doen opwaaien.

West begint met drie maal ruiten, de laatste getroefd door oost. Deze speelt klaveren na, getroefd met de tien door zuid (!) en overgetroefd met de boer door west (!!). Oost wrijft

zich eens in de ogen, telt zijn eigen klaverenbezit nog eens, kijkt goed of er geen klaveren tussen de schoppens in de dummy liggen en roept dan uit: "Waar zijn de klaveren gebleven?"

Juist, en toen mocht je... Hoe zou u het doen?

Artikelen 61A, 61B+63B+64, 62, 47B óf 47D kunnen van toepassing zijn.

Er zijn drie problemen op te lossen:

1. Zowel zuid als west houden hun kaken op elkaar en geven niet spontaan toe verzaakt te hebben. De arbiter moest er flink aan trekken en zelfs in de kaarten van beiden kijken om dit boven water te krijgen. Moet dat? Of geef je hun de kans hun verzakingen voldongen te laten worden als ze dat zo graag willen?
2. Wordt de verzaking van west bestraft alsof deze voldongen geworden is? Oost mag volgens artikel 61B zijn partner niet wakker maken. Doet hij dit toch dan bepaalt artikel 63B dat de verzaking weliswaar hersteld moet worden maar tevens dat de strafbepalingen van art 64 (voldongen verzaking) van toepassing zijn. Maar hééft oost zijn partner wakker willen maken?
3. Wordt de ♠B een grote strafkaart? Als de verzaking van zuid hersteld wordt, stelt artikel 62C1 dat het terugnemen van *elke* kaart van de niet-overtredende partij straffeloos is. En west is toch lid van de niet-overtredende partij voor wat betreft zuids verzaking?

De juiste oplossing was dat de kandidaat actief diende uit te zoeken wie er verzaakt hadden, beide onvoldongen verzakingen moest laten herstellen zonder slagen over te laten dragen en ten slotte ♠B tot een grote strafkaart moest maken. Omdat bij het herstellen west ♣H tevoorschijn tovert en de slag dus maakt, moest hier de hele riedel horend bij de grote strafkaart juist achterwege blijven: west moet ♠B nu direct voorspelen.

Dit was althans in februari voor de kandidaat-internationale arbiters het goede antwoord maar op verschillende fora op internet wordt er twee weken na plaatsing nog steeds heftig gediscussieerd over hoe deze arbitrage af te handelen. De spelregels spreken elkaar simpelweg tegen.

Naar ik begrijp, is bij de beoordeling vooral gekeken naar hoe de feiten werden verzaamd en hoe de gekozen oplossing werd

gemotiveerd en uitgelegd. Wélke oplossing gekozen werd, was minder belangrijk. Gelukkig maar.

Na de arbitrages begon het nagelbijten in de bar. Velen hadden het naar hun gevoel niet geweldig goed gedaan terwijl sommigen wel een goede voldoende nodig hadden om te slagen. Na een kwartier werden drie kandidaten meegenomen naar de examencommissie. Nadat de achterblijvers van hun hartstilstand waren bekomen, beseften we dat wij ge-

slaagd waren! Van deze negen waren er drie die maar net de benodigde twaalf punten bijeen hadden geschraapt. Dit mocht de feestvreugde uiteraard niet drukken en na de uitreiking van de diploma's werd er nog geanimeerd geborreld in de bar.

Tot slot wil ik Bart Huitema en speciaal Ciska Zuur bedanken voor hun correcties en inbreng in de totstandkoming van deze tekst. We hebben er zin in!

Het WK in Verona en EK in Warschau

door Ton Kooijman

We beginnen met het wellicht meest interessante spel dat in Verona is gespeeld. Niet speeltechnisch maar wel politiek en voor de toepassing van de spelregels. Misschien kent u het al.

♠ A954			
♥ A5			
♦ HV10			
♣ A652			
♠ V7			♠ B63
♥ V10973		N	♥ H864
♦ B9	W	O	♦ 8765
♣ HV97	Z		♣ B4
♠ H1082			
♥ B2			
♦ A432			
♣ 1083			

Zuid speelt 4♠. Start ♥10 voor het aas. De leider trekt twee keer troef en claimt voor elf slagen. West vraagt waar die vandaan moeten komen en dan blijkt dat zuid ♥B voor ♦B heeft aangezien. WL!

Graag uw beslissing, voor mijn mening moet u geduld hebben.

Wat anders in de kalender geplaatst dan in andere jaren hebben we deze zomer zowel het WK in Verona als de Europese viertallenkampioenschappen gespeeld, respectievelijk in juni en augustus. Het eerste, meestal aangeduid als de Olympiade paren – maar er wordt ook heel wat viertallen gespeeld - is een erkend moeilijk te organiseren evenement omdat er vrijwel elke dag wel weer een nieuw kampioenschap of een nieuwe fase daarin start. Het tweede is erkend simpel omdat na de start eigenlijk elke dag weer hetzelfde programma toont, alleen de ontmoetingen tussen de teams zijn steeds andere.

De accommodatie voor beide toernooien was uitstekend. Voldoende ruimte, voldoende licht. In Verona een groot congrescentrum waar we over (delen van) drie verdiepingen beschikten. Op de bovenste werd gespeeld in drie aansluitende zalen met een gezamenlijke oppervlakte van zo'n 6600 m². Met voor één tafel 20m², en bij paren mag dat wel wat minder zijn, ruimte voor zo'n 350 tafels dus. Die waren ook beschikbaar maar we hebben er nooit zoveel gebruikt.

Mij is de deelname wat tegengevallen, voor zo'n prachtige stad, heel goed bereikbaar en ook redelijk centraal gelegen in Europa. Lille, acht jaar eerder, was drukker bezocht. Een verdieping lager lagen de werkruimtes, die speciaal gebouwd waren, in een grote ruimte. En in de kelder, onder de grond dus, lagen de vu-graphzaal, de hospitality desk, de inschrijfbalies en een grote overblijfruimte met wat voedsel- en winkelkraampjes. Dat was niet zo handig want de spelers gingen daar weinig heen omdat het uit de route lag. Dat maakte ook het verstrekken van informatie niet makkelijk want behalve de kelder was daar alleen de speelruimte zelf voor beschikbaar. Het ligt niet voor de hand om binnenkomend speciaal naar beneden te gaan om te kijken waar je vervolgens op de tweede verdieping moet zijn. Toch heeft dat niet veel problemen opgeleverd.

In Warschau speelden we in een kolossaal gebouw dat Stalin begin jaren vijftig aan Polen geschonken heeft. Een gedrocht van een gebouw, 230 meter hoog en in elkaar gezet als een spits toelopende blokkendoos. Volgens de gegevens zit er 70.000m² oppervlakte in, waarvan we er 3.500 hebben gebruikt. Twee marmere zalen van 1100 m²

als open en gesloten kamer. In beide stonden 35 tafels dus ruimte genoeg. Het mooie was dat de toiletten in de speelzalen zelf waren dus de spelers hoefden gedurende een zitting de speelzaal niet uit en mochten dat ook niet. Vanuit een oogpunt van veiligheid een volmaakte set-up. In de open kamer mocht na het begin van een ronde geen toeschouwer meer binnen. Verder een paar kolossale werkruimtes, voor het dupliceren bijvoorbeeld 170m² en dat was de kleinste. We werkten samen met het hotel waar de organisatie verbleef op 300 meter van de speelruimte. Daar waren de meeste werkruimtes en ook de vu graph, zowel de twee speeltafels als het theater. Dat leverde dus dagelijks een aantal wandelingen op om gegevens van de ene locatie naar de andere te brengen. Overigens was dat theater niet echt geschikt. Het was een zaal waar aan een kopse kant de projectieschermen stonden opgesteld. Maar we hadden meer ruimte nodig dus aan de lange kant achter in de zaal hingen ook twee grote schermen en dat maakte het volgen van de wedstrijden lastig. Het zal ook een aantal toeschouwers wel een stijve nek bezorgd hebben.

In beide toernooien maakten we gebruik van de Bridgemate zodat de resultaten direct na het spelen van een bord beschikbaar kwamen. In Verona hebben we op diverse plaatsen in de speelzalen scoring units gebouwd. Die bestonden uit een ontvanger om de data van de Bridgemates in te lezen, een beamer met een scherm waarmee resultaten geprojecteerd konden worden en een copier/printer waarmee die resultaten op papier konden worden geproduceerd. Bij elke unit hoorde een hooggekwalificeerde scorer, Marc van Beijsterveldt en Hans van Staveren bijvoorbeeld. Die zorgden voor de resultaten in hun deel van de zaal en de verspreiding ervan. Maar ook scorewijzigingen werden daar verwerkt dus moesten ze verstand hebben van arbitrale scores en dergelijke. Het was blijkbaar zo dat deze scorers een hogere vergoeding voor hun werk kregen dan de gemiddelde wedstrijdleider dus laatstgenoemde hoorde ik op een gegeven ogenblik klagen. Daar heb ik maar niet op gereageerd maar ik had bijvoorbeeld kunnen vertellen dat een wedstrijdleider in Verona heel wat minder uren heeft gemaakt dan deze scorers, die er steeds voor moesten zorgen dat de Bridgemates op de juiste tafels stonden, ingeschakeld op het goede kanaal, die meehielpen om de spelers op de goede tafels te krijgen als er weer eens geschoven moest worden omdat spelers voortijdig vertrokken waren.

Zoals waarschijnlijk bekend, is het inzetten van de Bridgemate alleen zinvol als er software is die de data verwerkt. In Nederland is voor clubs het NBB-rekenprogramma beschikbaar. Dat is gebaseerd op de standaardsoftware die de producent van de Bridgemate, Ron Bouwland, heeft geschreven. Internationaal hebben we de eerste jaren de software gebruikt die Tomas Brenning, een Zweed, speciaal heeft ontwikkeld. Maar in Polen, waar de Bridgemate al weer enige tijd wordt gebruikt, is eigen software geschreven door Janek Romanski en de Polen wilden deze software gebruiken. Dat is uitstekend gegaan, met een voortreffelijke verwerking van de uitslagen en een presentatie op internet die indrukwekkend was. Bij elk spel bijvoorbeeld stond voor elke speler na elke ronde zijn butlerscore genoteerd.

In Verona zorgde Tomas Brenning dus voor de uitslagen. Dat ging bij de paren zoals in Tenerife een jaar eerder was uitgetoetst.

Tijdens de laatste ronde van elke zitting kreeg elk paar een overzicht van zijn resultaten op elk spel in die zitting, op de laatste twee spellen na dus. Op zo'n blad stond voor elk spel tegen wie het gespeeld was en van die paren stond ook hun totaalscore gemeld. Dat leverde een onverwacht probleem op in de laatste zitting van de finale van de gemengde paren want de twee paren die het hoogst stonden, speelden tegen elkaar in die zitting en dus konden ze met nog één spel te gaan vrijwel precies zien hoe hun concurrent er bijstond. Dat zou de taktiek voor het spelen van het laatste spel kunnen beïnvloeden, wat niet de bedoeling is. Alle andere finales werden in een barometerformule gespeeld en daar was zoals gebruikelijk besloten om de resultaten in de laatste rondes niet meer te tonen. Dit was een slippertje dat we de volgende keer moeten vermijden.

Software is tamelijk rigide: dingen kunnen wel of niet. En als er niet aan gedacht is, kan het meestal niet. Overigens is ook dat niet waar. Toen een hoogleraar wiskunde uit Italië, de heer Baldi, nog in de pré-Bridgematetijd voor de resultaten zorgde, zat hij tijdens het kampioenschap vrijwel altijd nog driftig te programmeren om weer iets nieuws te implementeren maar dat vond ik nooit een feest. Hier vond ik het leuk om bij de seniorenviertallen een dag te organiseren met een Swiss gespeeld in de 'board-a-match'-formule. Dat hadden we nog nooit gedaan. Ik denk dat we iets dergelijks voor het eerst in de geschiedenis van de WBF gespeeld hebben.

In het programma waren vier dagen ingeruimd voor de viertallen bij de senioren. De formule was niet vastgelegd dus mocht ik de invulling helemaal zelf verzinnen. Dat leverde een normale Swiss op gedurende 2,5 dag waarna de hoogste acht teams die derde dag aan de kwartfinales van een knock out begonnen en de overige teams een middag vrij kregen. Voor de vierde dag moest voor die teams nog iets leuks gebeuren. Ik bedacht dus deze 'BAM'-formule maar dat moest de software wel aankunnen en Tomas had het er niet inzitten.

Eerst even uitleggen wat deze wedstrijdvorm inhoudt. Normaal sla je elk spel uit inimps. Hier sla je elk spel uit in een overwinning (2 punten), een gelijk spel (1 punt) of een nederlaag (0 punten). We kozen ervoor 10 matchpunten verschil (bijv. 3SA +1 tegenover

4♠ gemaakt) al een overwinning te maken. Het was niet moeilijk de software aan te passen. In plaats van de normale conversie van het verschil in matchpunten naarimps kregen we een heel eenvoudige tabel van drie regels: verschil > 0 levert twee punten op, verschil = 0 levert één punt op, verschil < 0 levert nul punten op. Dat had Tomas in een kwartiertje gedaan en het bleek goed te werken. Volgens mij vonden de spelers het een aardige formule. Overigens verandert de taktiek van het bieden dus je moet je er als speler wel een beetje op voorbereiden.

Voor de paren bij de senioren hadden we ook vier dagen. Tot nog toe leverde dat altijd een kwalificatie en een finale op waarbij er voor de niet-geplaatsten iets anders gedaan werd. Dit keer was er vooraf nauwelijks iets bekend gemaakt, dus verzinnen maar. Dat brengt ons bij de zwakste schakel van dit kampioenschap. We weten op geen stukken na hoeveel deelnemers in de diverse toernooien gaan verschijnen. Er is een vooraanmelding maar die is vrijwel niets waard. Neem dit toernooi. Er waren ruim honderd inschrijvingen vooraf. In de laatste dagen ter plekke kwamen daar twintig inschrijvingen bij maar de avond voor de start hadden we niet meer dan ruim tachtig paren die zich daadwerkelijk hadden gemeld en betaald. Dan zijn er dus 40 verdwenen. Daarvan verschijnen er binnen een uur voor de start nog ongeveer twintig, de laatste ongeveer op het aanvangstijdstip. We begonnen met 103 paren. Eigenlijk onmogelijk om netjes te organiseren. Hans van Staveren had speciaal voor dit kampioenschap een programma gemaakt waarmee we deelnemers netjes in groepen konden zaaien. Je kunt daarbij een deelnemer een aantal kenmerken meegeven en zorgen dat die evenwichtig over de groepen gespreid worden, bijvoorbeeld de sterkte en de nationaliteit. Dan worden alle groepen van gelijke sterkte en ontmoet je in elke zitting een vergelijkbaar aantal tegenstanders uit een bepaald land. Maar hoe moet dat gebeuren als je wél weet dat een aantal deelnemers niet gaat verschijnen maar niet weet wie? En als je ook ruim voor het begin de paren wilt vertellen waar ze moeten plaatsnemen? Dan moet je dus alle - ruim 120 - paren opnemen en maar gaan afwachten. U ziet voor u wat er gaat gebeuren. Aan sommige tafels zit maar één paar, aan een enkele tafel geen enkel en dus moeten gaten opge-

vuld worden. Waarmee het zaaiproces de prullenbak in kan. Pas als de kruitdampen zijn opgetrokken, kun je beslissen met wat voor schema's er gespeeld gaat worden.

Ik ga hier zo uitvoerig op in omdat dit probleem zich bij alle onderdelen blijft voordoen. In de viertallen is het eigenlijk nog erger. Er wordt in zestien groepen gespeeld van ongeveer tien teams die een hele round robin spelen, waarna de bovenste vier naar de knock-outfase gaan. Dan is het dus heel belangrijk om de sterkte goed te spreiden en niet zes sterke teams in één groep te stoppen. Maar ook daar wisten we niet wie er zou verschijnen. En nog erger, als er een groep van elf teams was ontstaan, moet er voor die groep een nieuw schema worden gemaakt want dan zijn er elf ronden nodig in plaats van negen. Ik heb de WBF in mijn evaluatie opnieuw geschreven dat we strenger moeten worden met de inschrijvingen. Een streep eronder de avond voordat we beginnen. Dat levert dan wel nachtwerk op maar dan is de indeling definitief en valt één en ander goed voor te bereiden.

Goed, terug naar de senioren, 103 paren en vier dagen. Wat zou u doen? 104 is acht keer dertien, vier dagen is acht zittingen en dertien is prachtig want dan kun je mooi twaalf keer twee spellen spelen. Ideaal is dus zeven zittingen in een Mitchellvorm en de achtste zitting in een Howell waarin je alle paren uit je eigen groep ontmoet. Je ontmoet zo vrijwel elke tegenstander in de competitie. Met dertien rondjes gaat het nog mooier maar 26 spellen vinden we te veel voor senioren. Dus zo besloten, met instemming van de WBF-president.

Een paar uur later ontving ik een brief van een van de Nederlandse deelnemers met een klacht. Er werd verwacht eerst een kwalificatie te spelen en dan de finale en hij was de dag ervoor jarig en had wat alcohol gedronken. Als hij geweten had dat het direct serieus zou starten, had hij zich beter voorbereid. Ik heb daar niet op gereageerd.

Maar toch zal ik dit zo niet meer doen want waarom zou een seniorenpaar dat zich voor duur geld inschrijft, ook vier dagen willen bridgen? We konden wel wat paren verliezen maar minder dan elf in een groep zou problematisch worden. En als er paren verdwijnen, zal dat niet keurig gespreid over de groepen gebeuren, dus moet er geschoven gaan worden. Maar als je iedere andere groep ont-

moet, is dat haast onmogelijk. Met inzet van de puzzelkwaliteiten van Marc van Beijsterveldt hebben we het net gered dus ik was wel tevreden. Maar het is toch te kwetsbaar. Volgende keer weer een echte finale dus wat mij betreft.

In Warschau hadden we al deze problemen niet hoewel ook daar pas kort voor de start bekend was welke landen in de drie kampioenschappen zouden participeren. Libanon bijvoorbeeld kon of wilde het land niet uit. Dat betekende dat zelfs ter plekke besloten werd hoe het format voor de senioren er uit moest zien. Niet zo moeilijk want het aantal teams bleek uiteindelijk gelijk aan dat in Malmö twee jaar eerder (zestien) dus lag een herhaling van het schema voor de hand. Eerst een halve competitie (vijftien ronden) en dan een splitsing in acht en acht en nog een halve competitie. De vraag is dan wat een team meeneemt naar die tweede competitie. Daar waren zeer verschillende ideeën over. Van niets, dus gewoon opnieuw beginnen, tot alles, dus gewoon doortellen. Ikzelf voelde het meeste voor een tussenvorm waarbij de resultaten tegen teams die je opnieuw ging ontmoeten, helemaal meegenomen werden en de andere voor éénenderde. In een heuse vergadering kwam het compromis uit op 'helemaal' tegen de teams in je eigen groep en 'driekwart' tegen de andere.

Het roken beginnen we eindelijk een beetje onder controle te krijgen, overigens beter in Warschau dan in Verona. Warschau werd geholpen door de toiletten die zich in de speelzalen bevonden waardoor wedstrijd-leiders dicht in de buurt waren. Ook met mobieltjes maken we vorderingen. Die mogen de speelzaal niet binnen. In Warschau werd standaard voor elke ronde één tafel in de open en gesloten kamer gecontroleerd. Zakken en eventueel tassen leeg maken. Voor de keuze van de tafels gebruikten de wedstrijd-leiders een spel kaarten met een trekking.

Laten we langzaam een aanloop nemen naar de behandeling van de claim.

Scène 1:

We gaan dan naar de finale van de open paren, gespeeld met 72 paren over vijf zittingen. We volgen een zgn. endless Howell, iedereen ontmoet iedereen, en spelen barometer, alle tafels dezelfde twee spellen per ronde. De in-

deling maken we zo dat paren van hetzelfde land elkaar zo vroeg mogelijk ontmoeten. Dat is geen sterk punt van dit schema, met 60 paren die landgenoten in de finale hebben, zijn er bijna 60 ronden nodig om die ontmoetingen allemaal achter de rug te hebben. En omdat de mogelijkheid om uitslagen te manipuleren voor landen met veel paren groter is dan voor landen met weinig (twee) paren, bestaan de onderlinge ontmoetingen in de vierde zitting vooral uit paren uit de 'kleine' landen. We doen de indeling handmatig en hadden ervoor gekozen de 'grote' landen niet in een lange rij tegen elkaar te laten spelen maar daar steeds een rondje tegen een niet-landgenoot tussen te stoppen. Dat leek ons aardiger en voor het tijdstip van de 'laatste' ontmoeting maakt het niet uit. Eén van die laatste ontmoetingen was tussen twee van de drie Chinese paren, aan het eind van de vierde zitting.

Scène 2:

De finale is op vu graph te volgen en met het gebruik van de Bridgemate komen ook direct alle resultaten van de andere tafels op een projectiescherm tevoorschijn. Na elk spel kent iedereen dus het resultaat van elk paar. Prachtig om te volgen. Op dat scherm werden voor één van die Chinese paren, spelend tegen landgenoten, achtereenvolgens vier vrijwel toppen, dik in de negentig procent, zichtbaar. Dat paar stond toen al heel goed en duidelijk beter dan de andere twee. Dus niet meer zo prachtig om op vugraph te volgen, althans niet voor de organisatie.

Scène 3:

De hoofdwedstrijdleader heeft met behulp van een wedstrijdleader uit Hongkong die de Chinese taal beheerst, nagevraagd hoe de spellen zijn verlopen. Dat Chinees was eigenlijk niet nodig want beide spelers van het betreffende paar beheersen het Engels in voldoende mate. We hebben het onder andere over Jack Zhao die een aantal jaren in Nederland heeft gespeeld.

De verklaringen waren maar ten dele vergelijkbaar met de beschrijving die u over deze gebeurtenis in IMP hebt kunnen lezen. De hoofdwedstrijdleader stelde vast dat de tegenstanders niet optimaal gespeeld hadden maar zeker niet idioot. De minder goede beslissingen konden verklaard worden en daarmee misschien ook wel begrepen. Maar voor één

van de spellen, juist ja, het spel waarmee dit artikel begint, was dat minder duidelijk.

Scène 4:

Dit is een uiterst onaangename situatie en sommige commentaren wijzen pijnlijk nauwkeurig op de zwakke plek. Als er niets aan de hand is, heeft de organisatie dit paar in een vervelende positie gedwongen. Als deze ontmoeting veel eerder had plaatsgevonden, had verdenking minder voor de hand gelegen. Later thuis heeft Tomas Brenning het programma van Hans van Staveren gebruikt om te zaaien en daaruit blijkt dat de laatste ontmoeting ongeveer tien ronden eerder had kunnen plaatsvinden. Dan spelen vooral de 'grote' landen aan het eind tegen elkaar en dan wissel je niet af tussen (niet) landgenoten. Ook dan hadden we nog steeds in de vierde zitting gezeten en ik geloof niet dat het ook maar iets had uitgemaakt. Alles in de veronderstelling dat er echt onregelmatigheden hebben plaatsgevonden.

De president van de WBF zat ermee in zijn maag en heeft overwogen om maatregelen te nemen. Maar dan beschuldig je ten minste twee paren, de tegenstanders van Jack Zhao, van vals spel. Dat vindt China niet leuk en de vraag is of het hard te maken is. Het is dus gebeven bij een verklaring van José Damiani, de president van de WBF, dat er fouten zijn gemaakt en dat degenen die daarvoor verantwoordelijk zijn, dat hebben erkend en hun ontslag hebben aangeboden. Hij vindt dat we hadden moeten voorzien dat dit kon gebeuren en bijvoorbeeld één van de twee ontmoetingen op vugraph hadden moeten plaatsen of een wedstrijdleader bij de tafel hadden moeten zetten. Dan hadden ze heus wel uitgekeken. Als u het wereldje een beetje gevolgd heeft, kunt u raden wie de verantwoordelijke is, juist ja, ik. Er gaat dus een einde komen aan mijn betrokkenheid bij deze kampioenschappen. Gezien mijn leeftijd begon ik daar ook zelf over na te denken maar het had wat gezelliger gemogen. Oh ja, dat aanbod over mijn ontslag heb ik dus niet gedaan. Eerlijk gezegd acht ik mezelf niet schuldig. Ik heb dit zelfde model nu vijfmaal toegepast en dit probleem heeft zich nooit voorgedaan. Niemand heeft ook ooit op dit gevaar gewezen met nog een hele zitting te gaan. Nu is gesuggereerd dat we de 'gevaarlijke' landen hadden moeten markeren en die ontmoetingen eerst hadden moeten plannen. Ook een aardige 'beschuldiging' voor die landen.

Naar mijn idee is er maar één oplossing, een heel ander schema, maar dat heeft vele technische nadelen.

Scène 5:

U staat nog bij de tafel en moet een besluit nemen over de arbitrale score want elf slagen is echt wat veel. De claim komt van de tegenstanders van Jack Zhao.

Scène 6:

Hoe ging het volgens de verklaringen van Zhao? Al navragende blijken er meerdere in omloop, wat niet bijdraagt aan de opvatting dat er niets aan de hand zou zijn.

Variant 1: De spelers ontdekken de slechte claim, analyseren het spel, komen uit op negen slagen voor de leider en trekken daar nog een strafslag af vanwege de slechte claim. Geen wedstrijdleader die eraan te pas komt; er wordt 4♠ -2 in de Bridgemate ingevoerd. Een zelf vastgestelde strafslag voor een onjuiste claim, je moet het maar verzinnen.

Variant 2: het spel is verder uitgespeeld en de leider heeft een klavertje uit de dummy bijgespeeld op de verliezende vierde ruiten uit zijn hand (loser on loser). Dat kregen de WL's in scène 3 te horen.

Als u achterdochtig bent, gelooft u deze verhalen niet; prachtig verzonnen om het weggeven van een top te camoufleren. Zo interpreteer je deze score ook als geïnteresseerd journalist die met geen van deze verhalen bekend is: 'Hoe kun je nu in hemelsnaam twee down gaan?' En wat: ♥B tussen de ruitens!! U mag uw eigen mening vormen.

Scène 7:

Terug naar de tafel, welk besluit neemt u? Er is sprake van een betwiste claim dus is artikel 70A van toepassing. Zo billijk mogelijk, met twijfel in het voordeel van de niet-claimer. Er is (natuurlijk) geen speelwijze aangegeven. U kunt spelen wat u wilt maar er komen normaal gesproken ten minste negen slagen binnen. Maar wat als de leider een hartentje van tafel

introeft en dus verzaakt? Dat kan zo maar als je denkt zelf een singleton te hebben. Met bijvoorbeeld ♦H,V en 10 in slag 4, 5 en 6 en dan een harten getroefd maak je tien slagen. Dat mag natuurlijk niet. De echte vraag is of bij het beoordelen van de claim de straf voor een voldongen verzaking moet worden toegepast wat de score op het door de Chinezen ingevoerde resultaat brengt. Naar mijn mening niet. Ik kom dus uit op negen slagen. Een verzaking moet echt voldongen zijn geworden in het normale spel om de straf ervoor toe te passen. Dus wel als de leider eerst drie ruitenslagen incasseert, dan een harten introeft en claimt. Artikel 63A3 zegt dat de verzaking daarmee voldongen wordt.

Scène 8:

De rekenkamer. Met rode hoofden rekenen we uit of één slag minder Zhao de titel had gekost.

Nee.

Voor mij is Warschau ondergesneeuwd (zo warm was het er ook niet) onder de turbulentie van deze kwestie in Verona. Dat is ten onrechte. We hadden er een voortreffelijk toernooi met de beste caddies die ik buiten Nederland ooit ben tegengekomen. En een door de Polen zelf aangebrachte wijziging in de line up procedure. Captains moeten aangeven welke paren in de volgende wedstrijd gaan spelen en in welke kamer, open of gesloten. Tot nu toe gebeurde dat door op een lange balie voor iedere wedstrijd een formulier neer te leggen. Hier werden die formulieren in de postbakjes van de captains gestopt en dat zorgde voor meer rust. Als de paren altijd in dezelfde samenstelling speelden, kon dat worden aangegeven en was het genoeg één speler te markeren. Zo waren er nog een paar nieuwtjes waar ze trots op waren.

Roald Ramer, spelend voor het seniorenteam en Pool van origine, liep er ook trots rond. En gelijk had ie.

Behandelen van protesten op de clubavond

interview met Toine van Hoof, voorzitter van het protestcomité van B.C. Star

Toine van Hoof is sinds jaar en dag voorzitter van het protestcomité van Star. Veel van de protestgevallen gaan over ethische kwesties. Wel of niet doorbieden na denkpauzes bijvoorbeeld.

In die hoedanigheid hoorde ik hem een paar weken geleden uitroepen dat het met de ethiek op Star slecht is gesteld. Je kwam op Star taferelen tegen die je sterk deden denken aan een beginnersclub.

Kun je een paar van die voorbeelden noemen?

Zeker. Begin dit jaar deed zich in de B-groep (Butler) het volgende geval voor.

W/—			♠ H762
			♥ A3
			♦ B1085
			♣ 542
♠ B85	N		♠ A10943
♥ H874	W	O	♥ VB1096
♦ A6	Z		♦ 92
♣ AB98			♣ 3
			♠ V
			♥ 52
			♦ HV743
			♣ HV1076

Biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
1♣	pas	1♠	pas
1SA	pas	2♥	pas
... 2♠	pas	3♥	pas
4♥	allen passen		

West heeft duidelijk geaarzeld voordat hij 2♠ bood. Oost neemt nu de gelegenheid te baat om nog een keer 3♥ te zeggen en west kopt makkelijk in. Dit is een schoolvoorbeeld van onethisch bieden. Wie dat niet begrijpt hoort niet op Star thuis.

Leg eens uit.

Oost mag dan wel een aardige hand hebben waarmee 3♥ in aanmerking komt maar doorbieden is zeker niet opgelegd. Oost heeft door de denkpauze van zijn partner ongeoorloofde informatie verkregen. De spelregels zeggen dat hij nu "uit de voor de hand liggende mogelijkheden er niet één mag kiezen die onloochenbaar door deze informatie zou kunnen zijn gesuggereerd". Het bod van 3♥ is hier daarom niet toegestaan.

Maar oost weet toch niet waar zijn partner over na heeft gedacht?

Klopt. Er zijn hier drie mogelijke verklaringen voor de denkpauze:

- West kan overwogen hebben om te passen. In dat geval heeft hij een doubleton schoppen gehad en een drie- of vierkaart harten of een driekaart schoppen met een vierkaart harten.
- West kan overwogen hebben om 3♥ te bieden, zoals met de gegeven kaart.

- West kan overwogen hebben om 3♠ te bieden.

In alle gevallen is 2♠ niet het optimale contract. Oost weet dat DANKZIJ de denkpauze van west en mag daar geen misbruik van maken.

Hoe liep dit geval af?

Onze arbiter liet de score (4♥ contract) staan en NZ gingen in protest. Ik kan je vertellen dat het protestcomité nog geen tien seconden nodig had om tot een unaniem besluit te komen. De score werd teruggedraaid naar 2♠ plus twee. Dat was eigenlijk nog coulant want die tweede overslag is bij goed tegenspel nog niet binnen.

Wat vonden OW daarvan?

Dat is dus het verontrustende. Zij sputterden nog wat na, terwijl ze zich de ogen uit hun kop hadden moeten schamen. Technisch de schuldige in dit verhaal is west. Die had gewoon 3♥ moeten bieden met zijn prachtige kaart. Ethisch gezien is oost de boosdoener. Die had zich moeten realiseren dat hij door toedoen van zijn partner uit de stoot was. Begrijp me goed, ik beschuldig niemand van kwaadwilligheid. Het is meer een kwestie van onwetendheid. En die onwetendheid is er momenteel bij veel leden van Star. Aan de andere kant zijn er ook mensen die bewust de grens van het toelaatbare opzoeken.

Geef daar eens een voorbeeld van.

Dit spel kwam in de laatste interne viertallenserie voor:

O/Allen			♠ B764
			♥ AB942
			♦ HV6
			♣ B
♠ AHV10983	N		♠ 5
♥ —	W	O	♥ 76
♦ 743	Z		♦ AB982
♣ 1097			♣ HV532
			♠ 2
			♥ HV10853
			♦ 105
			♣ A864

Oost paste, zuid opende 2♦ (multi) en west bood goed 4♠. Nu ging noord een tijd nadenken alvorens te passen. Oost paste ook en zuid haalde het nu in zijn hoofd om 5♥ te

bieden. "Roep maar de arbiter", zei hij erbij. Dat was precies wat OW deden na afloop van het spel toen 5♥ gemaakt was. De arbiter draaide terecht de score terug naar 4♠ contract voor OW. Toen ging zuid ook nog in protest! Hij vond dat OW van twee walletjes wilden eten. Je begrijpt, dat kostte hem tien euro.

Hoe werkt die protestprocedure precies?

Het is vrij simpel. Als er aan jouw tafel arbitrage is geroepen en je bent het niet eens met de beslissing van de arbiter, kun je daartegen in protest gaan. Dat maak je bij diezelfde arbiter bekend. Deze noteert dan de feiten op een formulier en incasseert tien euro protestgeld. Hij informeert vervolgens mij als voorzitter van de protestcomité dat er een protest is. Meteen na afloop van de clubavond stel ik een commissie van drie samen. Ik kan daarbij kiezen uit een stuk of zeven leden, onder wie een paar ervaren arbiters. We kijken met z'n drieën naar het spel en wat er aan de tafel in kwestie gebeurd is. We hebben het voordeel dat we dat spel allemaal zelf die avond hebben gespeeld zodat we ons snel een mening kunnen vormen. Als we dat nodig achten, roepen we de betrokken spelers erbij voor een nadere toelichting. Dat kan gaan over hun systeemafspraken of over de overwegingen die ze gehad hebben om een bepaalde actie al of niet te ondernemen. Overigens komt het ook nog regelmatig voor dat paren geen systeemkaart kunnen overleggen, terwijl je verplicht bent om die op de clubavond bij je te hebben.

Meestal zijn we er snel uit. Een enkele keer gebeurt het dat er binnen de commissie een verschil van mening is. Dan wordt er gestemd of zoeken we naar een compromis. Het komt nooit voor dat een commissielid zich helemaal niet in de uitspraak kan vinden.

Hoe gaat het dan verder?

Ik deel het besluit van de commissie mee aan de arbiter. Tegenwoordig doe ik dat niet alleen mondeling maar schrijf ik de uitspraak en de overwegingen die daartoe geleid hebben, ook op het protestformulier. Het is dan aan de arbiter om de betrokken spelers in te lichten.

En het protestgeld?

Als het protest wordt afgewezen en wij bovendien van mening zijn dat we daar eigenlijk onze tijd mee hebben verdaan, houden we de

tien euro protestgeld in. Dat gaat dan in de clubkas. In alle andere gevallen wordt het geld geretourneerd.

Werkt die procedure bevredigend?

Naar mijn mening wel. De procedure is snel en toch zorgvuldig. Vroeger ging het wel erg informeel en kwamen er geen papieren aan te pas. Nu gebruiken we een protestformulier. Maar ik moet er niet aan denken dat bij elk protest twee kantjes tekst worden aangeleverd met verklaringen van de overtredende en niet-overtredende partij en zo. Dan wordt het onmogelijk om nog dezelfde avond uitspraak te doen.

Kan er nog iets aan de procedure verbeterd worden?

Misschien wel in de manier waarop de uitspraken bekendgemaakt worden. Zoals ik je al zei, loopt dat nu via de arbiter. Dat is het meest praktisch. Hij zit altijd nog een tijdje in de speelzaal en kan dus de spelers makkelijk informeren. Bovendien moet hij vaak naar gelang de uitkomst van zo'n protest de score aanpassen. Soms weet de commissie trouwens niet eens welke spelers bij een protest betrokken zijn.

Het is mij echter gebleken dat mensen vaak behoefte hebben aan nadere uitleg. Ze komen dan na afloop aan de bar bij mij verhaal halen. Je begrijpt dat ik daar niet op zit te wachten. Ik heb dan al minstens een kwartier van het nakaarten met mijn vrienden gemist en moet dan ook nog eens een meestal erg opgewonden persoon te woord staan. Maar dat die behoefte aan een nadere toelichting er is, valt niet te negeren. Om daaraan tegemoet te komen zouden we alle protesten met uitgebreid commentaar op de site van Star kunnen publiceren.

Jullie krijgen ook wel eens het verwijt met twee maten te meten.

Als je bedoelt dat ik in gevallen waar mijn vriendjes bij betrokken zijn, altijd zorg voor een uitspraak in hun voordeel, dan klopt dat ©. Maar waarschijnlijk doel je op het feit dat wij aan sterke spelers hogere ethische eisen stellen dan aan minder goede spelers.

Inderdaad.

Dat zit zo. Ethische kwesties hebben altijd een technische component. Iemand doet na de denkpauze van zijn partner een raar bod,

dat wil zeggen een bod dat technisch gezien niet goed is. Een speler uit de A-groep komt daar nooit mee weg. De commissie zal oordelen dat dit rare bod is ingegeven door de ongeoorloofde informatie en derhalve ontoelaatbaar is. Een lager geklasseerde speler krijgt van de commissie wat meer speling. We hebben eens iemand ons laten uitleggen waarom hij, na denken van zijn maat, een in onze ogen idioot bod had gedaan. Hij vond in alle oprechtheid dat hij goed geboden had. We hebben het protest tegen dat bod toen afgewezen.

Als mensen nog een keer in beroep willen tegen jullie uitspraak, kan dat dan?

Ja, dat kan. Dan kunnen ze nog naar de Protestcommissie van de NBB. Dat kost vijftig euro, een bedrag dat je terugkrijgt als het protest niet onzinnig blijkt te zijn. De contactpersoon bij de bond hiervoor is Marc van Beijsterveldt. Overigens heeft nog nooit iemand van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Is het nu echt zo slecht gesteld met de ethiek op Star of overdrijf je?

Nee, ik overdrijf zeker niet. Vergis je niet, wat ik als voorzitter van de protestcomité te zien krijg – gemiddeld twee gevallen per maand – is maar het topje van de ijsberg. Immers, lang niet alle arbitrages leiden tot een protest en, wat veel erger is, lang niet alle ethische overtredingen leiden tot een arbitrage. Mensen hebben vaak helemaal niet door dat hun tegenstanders iets onoirbaars doen. Of ze hebben het wel door maar vinden het niet gepast om arbitrage te roepen. Dat geeft namelijk nog altijd veel commotie. Neem nu dit geval, dat ik zelf meemaakte:

O/Allen	♠ AV6				
	♥ HV862				
	♦ 65				
	♣ 842				
♠ HB932				♠ 108754	
♥ B5				♥ 94	
♦ B108				♦ V9	
♣ AB7				♣ 10953	
	♠ —				
	♥ A1073				
	♦ AH7432				
	♣ HV6				

Biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
—	—	—	1♦
1♠	2♥	pas	3♠
pas	... 4♥	pas	6♥
allen passen			

Noords 2♥ was forcing en zuids 3♠ splinter. Het duurde een tijdje voordat noord 4♥ bood. Toen zuid niettemin doorbood, hielden OW zich hun rechten voor. Dat is niet echt nodig maar kan wel nuttig zijn om later een discussie over de feiten – in dit geval noords denk-pauze – te voorkomen. Zuid ontstak hierop in woede: “Mijn partner mag over 3♠ toch wel nadenken?” Wij hebben deze speler uit moeten leggen dat wij hem niet beschuldigden van vals spel. Toen bleek dat hij een opgelegd 6♥-bod had, hoefde de arbiter niet in actie te komen. Ik kan me voorstellen dat sommige mensen terugdeinzen voor dit soort scènes.

Wat moet Star hieraan gaan doen?

Meer voorlichting. Nogmaals, ik denk dat er eerder sprake is van onwetendheid dan van kwaadwilligheid. We moeten onze leden op dit gebied dus gaan opvoeden. Deze site is een goed medium daarvoor. Om te beginnen wil ik iedereen op het artikel over ethiek van Berry Westra in het bondsblad van oktober jl. wijzen. Dat is verplichte kost voor een clubbridger. We zouden dit artikel op onze site moeten zetten. Ook van de maandelijkse arbitrage rubriek in BRIDGE kan menig een nog veel opsteken. Verder kan de publicatie van onze eigen protesten, waar ik het net over had, leerzaam zijn.

Is dat genoeg?

Ik verwacht het niet maar laten we hier eerst maar eens mee beginnen.

Waar denk je dan verder aan?

Ik heb ooit een keer, naar analogie van golf, het idee van een bridgevaardigheidsbewijs gelanceerd. Iedereen die lid van Star wil worden (of blijven), zou eerst zijn BVB moeten halen. In het BVB-examen zijn ook vragen over de ethische aspecten van het spel opgenomen. Iemand die daar geen kaas van heeft gegeten, zakt en kan dus geen lid worden van onze club.

Verder kun je overwegen om, vooral in het geval van recidive, zwaardere straffen uit te

delen. Flinke aftrek van punten, dan leren ze het wel af. Maar je kunt ook aan andersoortige maatregelen denken. Zo heeft het protestcomité een keer in een boze bui een paar na een Ghestemgevalletje verboden om deze conventie nog langer te spelen. Dat verbod

hebben we overigens toen vrij snel weer ingetrokken.

Dit artikel werd eerder gepubliceerd op de website van B.C. Star www.bcstar.nl en is met toestemming daarvan overgenomen.

Van de groene tafel

door Ton Kooijman

1) *Ben Schelen vraagt in een zeer lange brief, gelardeerd met vele voorbeelden, waar de beslissing op gebaseerd is om het voordeel voor de overtredende partij weg te nemen (door een arbitrale score toe te kennen) als de WL vaststelt dat de overtredende partij geen nadeel heeft. Dat klinkt kryptisch maar komt wel eens voor. Het laatste WL-examen bevatte een dergelijke opgave.*

Ter verduidelijking een voorbeeld: NZ bieden na een denkpauze door naar 4♠ dat down moet. OW doen iets onreglementairs waardoor dit contract toch gemaakt wordt. Er wordt verzaakt, of oost laat drie kaarten op tafel vallen waardoor de leider twee verlieslagen kan vermijden, zoiets.

De benadering is dan dat OW niet benadeeld zijn door de overtreding van hun tegenstanders maar door hun eigen stomiteit. In de Engelse literatuur worden daarvoor de begrippen 'subsequent damage' en 'consequent damage' gebruikt. In onze taal hebben we het over 'nadeel door de overtreding' (consequent) en 'nadeel na de overtreding' (subsequent).

Dit onderscheid is lastig te maken omdat er geen harde grens te trekken is. Als er sprake is van een technische onregelmatigheid, zoals in bovenstaande voorbeelden, is het makkelijk. Maar het komt ook voor dat OW (de niet-overtredende partij) een slechte keuze maakt: een belachelijk bod doet of zeer slecht speelt. Een bekend voorbeeld is de uitkomst met ♠9 van HVB93 omdat nou eenmaal met de vierde van boven wordt gestart. Nu wordt 6SA gemaakt. De benadering is dat OW best fouten mogen maken maar het moet niet te gek worden, nogal subjectief dus.

Terug naar de vraag. Artikel 16A2 handelt over een bieding die gebaseerd zou kunnen zijn op ongeoorloofde informatie en zegt dat er een arbitrale score moet worden gegeven als de schade daardoor veroorzaakt is. Hier is

dus het concept van schade door (en niet na) de overtreding terug te vinden.

Ben stelt nu vast dat in de spelregels niet is aangegeven dat de score voor de overtredende partij (NZ) wel gewijzigd moet worden als er geen nadeel voor OW is. Dat is waar en hij herinnert mij er fijntjes aan dat de ACBL daarom een andere procedure volgt. Als OW stom hebben gedaan, krijgen NZ geen vervangende arbitrale score maar een procedurele straf waarmee het voordeel wordt weggenomen.

Klopt, en dat illustreert de tekortkomingen in de spelregels. Een stukje geschiedenis. In de voorbereidingen voor de spelregels van 1997 heb ik pas op een heel laat moment met Kaplan kunnen overleggen. De spelregels waren eigenlijk rond (vond hij). Ik had nog wel wat dingen. Hij had wel begrip voor mijn voorstellen maar wilde slechts minimale wijzigingen doorvoeren. Het huidige artikel 25 is daar ook een voorbeeld van. Ik kreeg dus wel gedaan dat in artikel 72B1 het nadeel voor de niet-overtredende partij werd vervangen door het voordeel van de overtreders maar dat vond hij mooi genoeg. Terwijl het principe natuurlijk op dezelfde manier geldt voor artikel 16.

Ik kan wel beloven dat de nieuwe spelregels dit beter regelen maar voorlopig moet u (en Ben) het doen met deze verklaring: de overtreders krijgen een arbitrale score gebaseerd op artikel 12 ook als hun tegenstanders niet benadeeld zijn DOOR de overtreding.

2) *Ciska Zuur is net geslaagd voor haar WL-examen en stuurt mij het volgende: Je betoog in de laatste Weko-wijzer over het standpunt dat de PK steeds vaker inneemt m.b.t. 'biedvergissingen in de eerste biedronde, is overduidelijk. Ik wil daarom het vuurtje ook niet aanwakkeren. Echter, wat ik daarnaast helemaal niet kan volgen, is dat de PK zover gaat dat zij degene die zich vergist heeft, ook nog kwalijk neemt dat hij/zij niet 'op tijd' corrigeert. Ik*

heb steeds begrepen dat voor 'vergifsen' art 75B van toepassing is. "Een speler is niet verplicht de tegenstanders te onthullen dat hij van een bekend gemaakte afspraak is afgeweken;"

Heb ik ongelijk als ik vind dat de PK daarmee van de spelers vraagt op de stoel van de arbiter/PK/PC te gaan zitten?

Want alleen die kan en moet bepalen of een vergissing in feite 'verkeerde uitleg' inhoudt (zo dat het geval is).

Volgens de PK zou nu een speler voor zichzelf die beslissing al moeten nemen!! Ik hoop dat er heel snel duidelijkheid komt voor al die arme WL's want vele spelers hebben de klok horen luiden en claimen nu te pas en vooral te onpas 'verkeerde uitleg'.

Artikel 75B is net zo duidelijk over dit onderdeel als over het niet schadeloos stellen van de tegenstanders als er een biedfout heeft plaatsgevonden. Het is werkelijk een peiler onder ons spel. En er wordt geen onderscheid

gemaakt tussen een bewuste en een onbewuste afwijking (vergifsing).

Maar het begrip biedfout is niet exact te definiëren. Je kunt zeggen: 'een onbedoelde afwijking van de afspraken' maar dat verplaatst het probleem naar het begrip: 'afspraken'.

Wat is een afspraak? Ik speel met een invaller en als we het eerste bord schudden, overhandigt hij mij zijn systeemkaart. Ziet er bekend uit en we beginnen. Ik ben het met de PK eens dat deze voorbereiding niet voldoende is om van afspraken te kunnen spreken. Dus als mijn partner op die avond een uitleg geeft die niet past bij mijn bod, moet ik de tegenspelers dat op het juiste moment vertellen.

Maar de PK heeft de neiging om in deze gevallen automatisen in te voeren: We straffen elke Ghestemvergifsing'. Daar heb ik bezwaar tegen. Het kan een biedfout zijn en naar mijn mening vragen de spelregels om een coulante behandeling, zeker op recreatieniveau. En eerlijk gezegd vind ik ook een viertallenwedstrijd in de Hoofdklasse, op dat niveau vergis ik me tegenwoordig, van die categorie.

Uitspraken van de Commissie van Beroep

Beroep 06-01

Beroep tegen de beslissing van het districtsbestuur houdende bevestiging van de beslissing van de DKL tot strafoplegging i.v.m. uitstel viertallenwedstrijd tot na de vastgestelde speeldatum.

Trefwoorden: spelen na vastgestelde speeldatum zonder toestemming DKL; ongegrond

Samenvatting

Anders dan een eerder onofficieel e-mailbericht van de DKL suggereert, moet een van de eerste viertallenwedstrijden volgens het officiële viertallenboekje van een district op 5 oktober 2005 worden gespeeld. Dit boekje bereikt het team van appelland door diverse oorzaken pas ruim na verschijningsdatum. Het team van appelland kan op die datum geen viertal op de been brengen en vraagt de DKL uitstel. Dit uitstel wordt niet verleend. De tegenpartij, hoewel enigszins geïnformeerd over de problemen, komt opdagen op de afgesproken datum, het team van appelland niet. De wedstrijd wordt zodoende gespeeld na de week waarin deze gespeeld had moeten worden. De DKL legt daarop het team van appelland een geldboete van €50,- op en

brenkt het team 10 WP in mindering. Het districtsbestuur handhaaft deze beslissing in bezwaar. Hiertegen richt zich het beroep van appelland.

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond. Zij stelt vast dat de DKL in redelijkheid tot zijn beslissing tot strafoplegging is gekomen en dat er geen sprake was van een uitzonderlijke situatie op grond waarvan toestemming tot uitstel in de rede had gelegen. Het is immers primair de verantwoordelijkheid van de deelnemers aan de competitie dat zij zich tijdig informeren over de juiste speeldatum en dat zij al het mogelijke ondernemen om de vastgestelde wedstrijd binnen de voorgeschreven termijn te spelen. Bovendien was hiervoor in onderhavige zaak – zelfs ondanks het late moment waarop het team van appelland het viertallenboekje in zijn bezit kreeg – naar het oordeel van de Commissie voldoende gelegenheid. De boete van €50,- en het in mindering brengen van 10 WP zijn conform de regelgeving van het district in kwestie.

Feitelijke gegevens

De Districts Competitie Leider (DKL) van het district heeft de gewoonte 'als service' vooraf de data te mailen van de te spelen viertallenwedstrijden in het district. Hij vermeldt daarbij dat deze data onder voorbehoud zijn. In deze mail staat dat appellant op 3 oktober moet spelen. In het officiële viertallenboekje staat echter dat appellant op 5 oktober moet spelen (tegen een andere tegenstander). Appellant kan om diverse redenen op die datum geen team op de been brengen en verzoekt de tegenstander de wedstrijd eerder te spelen. Diens captain laat de captain van appellant weten dat hij er – zonder tegenbericht – van uitgaat elkaar te ontmoeten op 5 oktober; dit bericht stuurt hij echter naar een oud e-mailadres. De DKL laat op 29 september per e-mail aan de captain van appellant weten dat hij geen toestemming geeft tot het spelen van de wedstrijd na 7 oktober. De tegenstander verschijnt op 5 oktober in de speelgelegenheid. Appellant verschijnt niet. Er wordt een afspraak gemaakt om de wedstrijd op 9 november te spelen. Daarmee is vast komen te staan dat de vastgestelde wedstrijd niet is gespeeld op of voor de voor die wedstrijd aangewezen datum.

Het bestreden besluit

De DKL besluit daarop appellant een geldboete van €50,- op te leggen alsmede het team 10 WP in mindering te brengen. Hij baseert zich op artikel 4.5 van het competitie-reglement van het district. Het district geeft per brief van 13 maart 2006 te kennen dat het district de beslissing van de Districts Competitie Leider (DKL) handhaaft. Tegen deze beslissing gaat appellant op 15 maart 2006 in beroep.

Motivering appellant

Appellant voert in zijn beroep alsmede ter zitting aan dat het niet doorgaan van de vastgestelde wedstrijd te wijten is geweest aan een aantal factoren: zo zou een verzoek om uitstel zijn ingegeven omdat eerst in een laat stadium bekend is geworden wanneer de desbetreffende wedstrijd moest worden gespeeld en – toen enkele leden van dat team bleken te zijn verhinderd vanwege verblijf in het buitenland – geen invallers meer konden worden gerekruteerd, onder meer omdat 5 oktober de speelavond van appellant is. Daar toe voert appellant aan dat het desbetreffende competitieboekje niet (tijdig) in het bezit van

appellant is geraakt, alsmede dat het schema in het boekje afwijkt van het eerder via e-mail gedistribueerd schema; dit klemt te meer nu de uitgestelde wedstrijd een van de eerste wedstrijden was die moest worden gespeeld. Verder voert appellant aan dat er telefonisch contact is geweest met de captain van de tegenstander, dus dat vooraf bekend was dat het team niet zou komen opdagen op 5 oktober.

Tot slot voert appellant aan dat er extra problemen zijn ontstaan doordat het district de stukken heeft doorgestuurd naar het oude secretariaat en bovendien zowel het district als de tegenstander gebruik maakten van zijn oude e-mailadres, ondanks de opgave van correcte adressen in het opgavenformulier dat de vereniging tijdig aan de DKL heeft gestuurd.

Motivering DKL en districtsbestuur

De DKL deelt ter zitting mee dat de distributie van de competitieboekjes reeds vele jaren zonder enig probleem verloopt: bij gelegenheid van de jaarlijkse openingsdrive van het district eind augustus/ begin september – voor welke drive de uitnodiging in mei daaraan voorafgaand aan alle verenigingen in het district wordt verzonden – worden de boekjes meegegeven aan de daar aanwezige verenigingen met het verzoek deze onder de deelnemende teams te distribueren. Verenigingen die niet bij de openingsdrive aanwezig zijn, kunnen de boekjes ophalen bij de NBB of krijgen de boekjes via 'het circuit' aldus de DKL, die ter zitting meedeelde dat i.c. de boekjes voor deze vereniging zijn meegegeven aan een lid van die vereniging dan wel aan een lid van een andere club uit dezelfde plaats. De boekjes opsturen, zoals appellant ter zitting als 'goede procedure' aanvoert, wijst hij met klem van de hand: de verenigingen zijn zelf verantwoordelijk en – gegeven de vele verenigingen die deelnemen aan de districtsviertallenwedstrijden – is het opsturen een ondoenlijke zaak.

Overwegingen CvB

Ontvankelijkheid

De beslissing van de DKL is aan appellant medegedeeld op 7 oktober 2005. Op 12 oktober 2005 verzoekt appellant uitsluitend de opgelegde boete kwijt te schelden. De commissie beschouwt dit verzoek niettemin als een beroep tegen voormelde beslissing, waarin appellant – nu dit beroep binnen de

gestelde termijn van acht dagen is ingediend – kan worden ontvangen. Dat later, en wel op 13 december 2005, nog eens beroep wordt aangetekend tegen de opgelegde vermindering met 10 WP, doet hieraan niet af. Het beroep bij de CvB wordt ingesteld binnen de beroepstermijn van een maand. Derhalve acht de CvB appelland ontvankelijk in zijn beroep.

Strafoplegging en strafmaat

De Commissie van Beroep is van oordeel dat iedere deelnemer aan de door de NBB georganiseerde competities zelf (mede) verantwoordelijk is voor een ordelijk verloop van deze competitie. Dit betekent onder meer dat van alle deelnemers verwacht mag worden dat zij zich tijdig op de hoogte stellen van de data waarop en de locaties waarin de wedstrijden waaraan zij deelnemen, worden gespeeld. Indien zij deze informatie niet (tijdig) ontvangen, rust op henzelf de verplichting al het mogelijke te doen deze informatie op te vragen. Evenzo rust op alle deelnemers (dan wel de aanvoerder van een team of de vereniging waarvoor men uitkomt) de verplichting zelf al het mogelijke te ondernemen, indien zij onverhoopt niet in staat zijn een vastgestelde wedstrijd te spelen, teneinde een andere speeldatum vast te stellen, alles in overleg en met instemming van de andere betrokkenen: de DKL en de tegenstander. Verzuimt men dat, dan kan de DKL straffen opleggen zoals hierboven weergegeven.

De CvB verwerpt – mede om deze reden – hetgeen appelland in beroep aanvoert:

- de ongelukkige samenloop van omstandigheden waarvan appelland rept (verblijf in buitenland en competitieavond op 5 oktober) zijn geen geldige redenen, zoals vermeld in artikel 4.1, te meer daar clubcompetities in dit artikel als zodanig worden genoemd bij redenen die *niet* geldig zijn;
- de DKL heeft in zijn e-mail duidelijk aangegeven dat de genoemde speeldata voorlopig zijn; appelland bestrijdt dit ter hoorzitting overigens niet;
- het boekje mag dan later dan appelland aanvaardbaar achtte in zijn bezit gekomen zijn, maar was in ieder geval voor dan wel rond half september in zijn bezit, zodat er voldoende tijd was om invallers te vinden;
- de CvB meent – anders dan appelland in beroep aanvoert – dat de DKL niet verplicht is de boekjes op te sturen daar de

verantwoordelijkheid om zich tijdig en juist te laten informeren, ligt bij de deelnemers aan de competitie;

- dat de tegenstander niet wilde meewerken en bovendien op de afgesproken plaats en datum verschijnt terwijl voor appelland duidelijk is gecommuniceerd dat ze aldaar niet zal verschijnen, doet – wat hiervan ook verder zij – hieraan niet af, te meer nu in artikel 4.4 van het meergenoemde reglement duidelijk wordt vermeld dat tegenstanders niet verplicht zijn mee te werken aan verplaatsing van de wedstrijd.

De Commissie van Beroep is daarmee van oordeel dat de DKL in het onderhavige geval in redelijkheid tot zijn beslissing tot strafoplegging is gekomen. Alleen in uitzonderlijke situaties kan de DKL uitstel van het spelen van een wedstrijd verlenen. Een dergelijke uitzonderlijke situatie doet zich hier niet voor.

Tot slot heeft de CvB zich gebogen over de vraag of de strafmaat van 10 WP juist gekozen is. Daartoe heeft zij zich beraden over de vraag of het in de rede had gelegen dat de DKL aansluiting had gezocht bij artikel 4.6 van het vigerende reglement in plaats van bij artikel 4.5. In dat geval zouden immers *beide* viertallen bestraft zijn met vermindering van ten hoogste *vijf* WP. Ter hoorzitting voert de DKL evenwel aan dat de communicatie tussen beide teams niet dusdanig is verlopen dat gesteld kan worden dat de vaststelling van de nadere datum van de wedstrijd in onderling overleg (lees met toestemming van beide partijen) tot stand is gekomen. De CvB acht deze redenering niet onaannemelijk, te meer nu de tegenstander blijkbaar niet de zekerheid had dat de wedstrijd niet doorging op de afgesproken datum en ook anderszins uit de correspondentie niet duidelijk is geworden dat dat team vóór 5 oktober officieel akkoord is gegaan met 9 november als speeldatum (dan wel, zoals in sommige stukken blijkbaar abusievelijk staat vermeld, 9 oktober).

Al met al meent de commissie dat de beslissing van het district – inhoudende handhaving van de beslissing van de DKL – juist te noemen is.

Beslissing CvB

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond. Het protestgeld wordt niet gerestitueerd.

Beroep 06-02

Beroep tegen de beslissing van het bestuur van het district om de eerdere beslissing van de districtscompetitieleider tot oplegging van een boete ad €50,- te handhaven

Trefwoorden: Uitsstel zonder toestemming; termijnoverschrijding; niet-ontvankelijk

Samenvatting

De wedstrijd in de hoofdklasse viertallen stond gepland voor 6 februari 2006. Tevoren is er contact geweest tussen de teams, hetgeen erin resulteerde dat appelland wachtte op nader bericht van de tegenstander, terwijl deze op 6 februari 2006 aanwezig was om de wedstrijd te spelen. De districtscompetitieleider (DKL) heeft op 9 februari 2006 geoordeeld dat (de captain van) appelland hieraan als hoofdverantwoordelijke schuldig was en heeft deze een boete van €50,- opgelegd. Appelland heeft hiertegen op 22 februari 2006 bezwaar gemaakt bij het districtsbestuur (DB), dat de beslissing op 7 april 2006 heeft gehandhaafd.

De Commissie acht appelland niet-ontvankelijk omdat de termijn voor het bezwaar tegen de beslissing van de DKL niet in acht genomen is. De termijn daarvoor belooft acht dagen zodat de zaak te laat aan het DB is voorgelegd.

Feitelijke gegevens

Volgens het tevoren bekend gemaakte speelschema in de hoofdklasse viertallen in het district stond voor 6 februari 2006 een uitwedstrijd voor appelland gepland. Op 2 februari 2006 heeft de captain van appelland aan de captain van de tegenstander medegedeeld dat zijn team op 6 februari 2006 verhinderd was.

Wat er verder ook zij van de feiten, duidelijk is dat de wedstrijd op 6 februari 2006 niet is gespeeld en dat de tegenstander die avond in de veronderstelling verkeerde dat appelland gewoon zou komen. Deze meende evenwel dat er nog nader contact zou zijn over de nieuwe speeldatum.

Het bestreden besluit

Op 9 februari 2006 heeft de DKL aan appelland als hoofdverantwoordelijke voor de ontstane situatie een boete opgelegd ad €50,-. Op 22 februari 2006 heeft appelland bezwaar gemaakt bij het DB, stellende dat dat gebeurde namens zijn team. Bij brief d.d. 7 april 2006 heeft het DB de beslissing van de DKL

gehandhaafd en besloten het protestgeld niet te retourneren.

Bij ongedateerde brief, door de NBB ontvangen op 3 mei 2006, heeft appelland beroep in gesteld bij de Commissie, zich presenterend als "lid van het team". De Commissie neemt aan dat indiener het protest indient namens en met instemming van de club, al blijkt dit formeel niet uit de brief.

Ontvankelijkheid

Bezwaren van andere strekking dan de in hoofdstuk XI van de Spelregels bedoelde protesten moeten op straffe van niet-ontvankelijkheid worden ingediend binnen acht dagen, zo schrijft art. 5 lid 1 RCvB voor, tenzij het beroep in eerste instantie dient voor de Commissie, in welk geval de termijn een maand belooft.

Blijkens art. 4 lid 1 RCvB is het DB bevoegd op het bezwaar te beslissen omdat het DB geldt als het Regelend Bestuur ten aanzien van deze competitie. Tegen de beslissing van het DB staat vervolgens beroep open bij de Commissie.

De aangevallen beslissing, althans blijkens de meegezonden e-mailuitdraai, dateert van 9 februari 2006. Appelland heeft in het bezwaar aangegeven deze beslissing diezelfde dag ontvangen te hebben. Toch heeft appelland bezwaar tegen de beslissing pas op 22 februari 2006 ingediend, en daarmee de acht-dagentermijn overschreden. Daarmee staat vast dat appelland niet-ontvankelijk is in zijn bezwaar, tenzij er genoegzame grond zou bestaan om aan de niet-ontvankelijkheid van het bezwaar in eerste instantie voorbij te gaan. Er is echter niet gebleken van redenen waarom deze termijnoverschrijding niet aan appelland te verwijten zou zijn.

De Commissie acht appelland dan ook niet-ontvankelijk in zijn bezwaar.

Nu appelland in zijn bezwaar reeds niet ontvankelijk is, is hij dat evenmin in zijn beroep. Gelet op deze conclusie kan in het midden blijven of appelland ontvankelijk zou zijn geweest als het bezwaar tijdig was ingediend. Het is de Commissie opgevallen dat het bezwaar en het beroep zijn ingediend door een lid van het team en niet door de captain van het team - blijkens het viertallenboekje is dat een andere persoon - en evenmin door de vereniging.

Uitspraak CvB

De Commissie van Beroep verklaart appelland niet-ontvankelijk in zijn beroep.

Het beroepsgeld wordt niet gerestitueerd.

Weko-wijzer

Een uitgave van de Wedstrijd Commissie
van de Nederlandse Bridge Bond
Verschijnt vier keer per jaar

Redactie: Marc van Beijsterveldt
p/a Bondsbureau NBB
Kennedylaan 9
3533 KH Utrecht

Abonnement: €6,81 per jaar

Nieuwe abonnementen worden genoteerd na
storting van €6,81 op postrekening 22.77.99
t.n.v. NBB te Utrecht, o.v.v. Weko-wijzer

Het volgende nummer verschijnt voorjaar 2007.